

Autographo appendebant e scidulis membranæ duo sigilla, quorum primum deperditum est. Secundum sigillum rotundum (diametros 80 mm), de cera alba confectum, satis attritum est. In cuius area figura conspicitur viri ornatu episcopi induti sedentis, cuius manus dextra pedum, sinistra elata librum tenet. Circumscriptio: † HEINRICUS · [DI GR]A · PRAGENSIS · EPC.

326.

Otto, dux Bohemiae, una cum matre sua Maria monasterium ordinis Praemonstratensis in Louka instituit eique multas possessiones donat.

Pragae 1190 oct. 25.

Autographum in membrana scriptum in tabulario c. r. aulico Vindobonensi asservatur (A). (Hugo) Sacri et can. ordinis Praemonstrat. Annal. II, Probat. pag. XLIII. — Kleiner, Series foundationis Lucensis, pag. 2 et 3 (frgm.). — Dobner, Monum. hist. Bohemiae IV, pag. 251 (Specimen cod. dipl. Mor.). — Dobner, Annal. Hagec. VI, pag. 596 (frgm.). — Boczek, Cod. dipl. Mor. I, pag. 331, num. 353. — Erben, Reg. I, pag. 184, num. 406.

Autographum exaravit idem scriba, qui etiam autographum litterarum Heinrichi, episcopi Pragensis, monasterio Plassensi a. 1190 oct. 1 datarum (num. 325) scripsit. Praeterea ad eandem manum haec autographa revocanda sunt: Hroznatae comitis de monasterio Teplensi condito testamentum (num. 357), Henrici, episcopi ducisque Bohemiae, diplomata monasterio Teplensi a. 1197 datum nec non ea, quae a Pfemyslao Ottocaro I rege et Daniele II, episcopo Pragense, monasterium Plassense annis 1207 et 1209 accepit diplomata (Erben, Reg. I, num. 505 et 520). Communis haec diplomatum origo, quae a variis personis variis monasteriis data sunt, haud aliter potest explicari, quam si omnium, quae diximus, diplomatum autographa ad clericum quendam ecclesiae Pragensis referuntur, cuius opera ad diplomata scribenda tam episcopis Pragensibus quam Bohemiae ducibus uti licuit. Nonnulla quae attulimus diplomata (num. 357, 358, Erben num. 505) ab scriptore ipso verbis contexta sunt. Quod an etiam in diplomate nostro ita sit, incertum est. Exordium tantum et finem diplomatis ab eodem scriba compositum esse, verisimilis est coniectura. — Locorum nomina explicat Peřinka in Sborník histor. kroužku Vlasti I (1900), pag. 109 sq. et Vlastivěda Moravská, Okres Znojemský, pag. 305.

¶ In nomine sanctę et individue trinitatis. Otto, dei gratia Boemorum dux, quondam marchio Moravię, in perpetuum amen. ¶ De gestis hominum suboriri solet sepe calumpnia, nisi lingua bonorum testium robur adhibeat^a aut scriptura. Notum igitur fieri volumus tam presentibus quam futuris, quod ego Otto, dei gratia dux Boemorum, et nobilissima mater nostra, domina Maria, divina inspiratione commoniti pro nostrarum nostrorumque parentum remedio animarum et ut presentis vite statum cum incolumitate nobis nostrisque successoribus pertransire divina concedat clementia, monasterium in Luca¹ ad honorem dei et beatę Marię semper virginis et sancti Wenczlai gloriosi martyris a primis fundamentis construximus, statuentes, ut canonici sub regula beati Augustini et ordine Premonstratensi perpetuo ibidem deserviant et pro nostris et^b nostrorum succes-

326. ¹) Louka, germ. Klosterbruck, prope Znojmo (Znaim).

^a) d' ex ut corr. A. — ^b) et eod. atramento superscriptum A.

sorum delictis assidue intercedant et in missis eorum propriam pro nobis commemorationem faciant. Ad sustentationem autem canonicorum, qui sub regulari observantia deo in eodem cenobio militabunt, possessiones subscriptas in dotem ecclesie donatione legitima irrevocabiler in perpetuum assignamus, concedimus et donamus; tali tamen tenore, quod si quisquam aliqua presumptione dotes illas, quas in presenti privilegio predicto monasterio confirmamus, ab eadem ecclesia alienaverit, ad me vel ad heredes meos, omni contradictione postposita, revertantur. Ceterum si ad usum suum et commoditatem ecclesie abbas et canonici eiusdem loci ex integro semper servaverint, quieto et irrevocabili iure illa beneficia ipsis et ecclesie in perpetuum consistant. Quod si ego vel mei heredes diabolico instinctu nostram donationis beneficium retraxerimus et contra decreti nostri paginam ire vel aliquam molestiam inferre temptaverimus, me siquidem meosque heredes maledictione obligo perpetua ac XXX auri libras prelatam ecclesie sub imperatorie districtione examine in integrum sine misericordia redditurum. Pretaxatam vero dotes, quas predictam ecclesiam confirmamus, hec sunt: Capella sancti Nicholai² cum omnibus ei attinentibus, decimatio in marchia, tres villae Dobsici,³ Popovici,⁴ Oblekovici,⁵ mansus unus in villa Pracih,⁶ alter in villa Zuassic,⁷ tertius in Mravitic⁸; capella sancti Georgii in Strachotin⁹ cum tribus villis Chaikovici,¹⁰ Popovici,¹¹ Chrepici¹²; capella sancti Iohannis in Rokiten¹³ cum villa una Popovici¹⁴; capella sancti Andree in Gobza¹⁵ cum villa et sola taberna et uno molendino, Culchov¹⁶ cum duabus tabernis, Chegost,¹⁷ Sedlesovici,¹⁸ Bransudici,¹⁹ Opojovici,²⁰ Odrenovici,²¹ Nemchici,²² Bischici,²³ Hiski,²⁴ Rokitnicea,²⁵ Brezowa,²⁶ Lutochor,²⁷ Prilucea,²⁸ Trebonchovici,²⁹ Domamile,³⁰

326. c) genuine 'Culchov', sed 'e' puncto subposito deleta A. — d) genuine 'Opovyci', sed eodem atramento, o' superscripta A.

- ²) In Znojmo. — ³) Dobšice. — ⁴) Popovice, iam non exstat. — ⁵) Velké Oleksovice, germ. Gross-Olkowitz, distr. pol. Znojmo. — ⁶) Pračice, g. Pratsch, distr. pol. Znojmo. — ⁷) Načeratice (?) interpr. Peřinka. — ⁸) Mramotice, distr. pol. Znojmo. — ⁹) Strachotice, germ. Rausenbruck, distr. pol. Znojmo. — ¹⁰) Čejkovice quondam prope Oleksovice, ubi nunc campus dicitur Schankwitzacker. — ¹¹) Popovice quondam inter Derflice et Tasovice. — ¹²) Křepice, distr. pol. Mor. Krumlov, g. Mähr. Kromau. — ¹³) Rokytná, g. Rottigl, distr. pol. Mor. Krumlov. — ¹⁴) Popovice prope Jaroměřice. — ¹⁵) Staré Hózl, germ. Althart, distr. pol. Dačice (Datschitz). — ¹⁶) Post ann. 1226 in fundo hoc civitas Znojmo (Znaim) condita est; v. Erben, Reg. I, num. 707. — ¹⁷) Čehošt (?) nunc fortasse Gnast prope Zulf, boh. Čule, distr. pol. Znojmo. — ¹⁸) Sedlešovice, germ. Edelspitz, prope Znojmo. — ¹⁹) Bransudice, quondam prope Vršava germ. Frischau (distr. pol. Znojmo), ubi nunc campus dicitur Branskowitz. — ²⁰) Pokojovice, distr. pol. Třebíč (Trebitsch). — ²¹) Odrovce, distr. pol. Hustopeč (Auspitz). — ²²) Němčice quondam prope Vrbovec, g. Urbau, distr. pol. Znojmo. — ²³) Byšice (Vevčice, distr. pol. Znojmo). — ²⁴) Fortasse Český prope Podmole, germ. Baumöhl. — ²⁵) Rokytnice quondam ap. Sádek et Roketnice in distr. pol. Třebíč. — ²⁶) Březová quondam prope Mašovice, distr. pol. Znojmo. — ²⁷) Litohoř, germ. Littohorn, distr. pol. Mor. Budějovice. — ²⁸) Přiluky? iam non exstat. — ²⁹) iam non exstat. — ³⁰) Domamíl prope Mor. Budějovice (Budwitz).

unus mansus in Lissenouic,³¹ Lodinicea,³² Chrauzko.³³ Huius autem donationis testes hii sunt adhibiti: Henricus Pragensis et Kaym Morauiensis episcopi, Wladimirus et Brecizlaus frater eius, duces Morauie. Actum publice in curia nostra Prage, anno verbi incarnati M̄C̄XC, indictione VIII, concurrente VII,
5 epacta XXIII, octavo kalendas novenbris. Data per manum cancellarii Floriani.*

(S. P.)

Autographo filis sericis coloris flavi et rubri suspensum est sigillum rotundum de cera alba confectum, cuius diametros longitudinem habet 85 mm. In antica sigilli parte expressa est figura viri stantis tunica induti, qui in manu dextra vexillum tenet, sinistra scuto innittitur. Circumscriptio: † OTTO · D̄I GR̄A DVX · BOEM. In altera sigilli parte vir depingitur in solio sedens, cuius caput nimbo ornatum est, manu sinistra scuto innixus, manu dextra vexillum tenens. Circumscriptio: † PAX OTTONIS · III MAIV S VEHCESLAI.

327.

Henricus VI, imperator Romanorum, comitem Reinerium de Bartolomeo eiusque uxorem Adelinam tuendos suscipit. — Inter testes: Otto, illustris Boemorum dux.

Prope Urbem 1191 apr. 17.

Stumpf, Acta imperii (Reichskanzler III) pag. 259, num. 186 (ex apogr. in tabulario Roncioni Pisis). — Erben, Reg. I, pag. 185, num. 407 (exc. ex autogr. tabularii Vaticani). — Stumpf, Reg. num. 4694.

328.

Henricus VI, imperator Romanorum, sententiam principum imperii de bonis ecclesiasticis non alienandis et de aedificiis in atrio palatii episcoporum vel abbatum non construendis confirmat, praesente inter alios: Ottone duce Boemie.

In silva Libertina¹ 1191 apr. 19.

Monum. Germ. hist. Legum sect. IV, Constitutiones I, pag. 479, num. 336. — Erben, Reg. I, pag. 185, num. 408. — Stumpf, Reg. num. 4697.

**) Inferiori membranae replicatae margini scidula membranae assuta est, in qua manu saec. XIII ineuntis haec memoria inscripta est:*

Hec sunt ville et cetera, que temporibus W(ladislai), marchionis Morauie, ecclesie nostre collata sunt: Culchou, Preschep, Gozteradici cum silva Vzgor, Gerossouici, Martinici, Vmztinici, Zuchogurdli, campus iuxta Lodinic, in quo bellum habitum est inter Bohemos^a et Morauos, quem dedit marchio W(ladislau) pro remedio anime sue, Burowici, quatuor mansus iuxta Domamil, in Cidlina mansus unus, silvam in Rinolc, Lucam cum pomeriis, que dedit Otto^b dux cum matre sua M(aria); que postea per episcopum et ducem H(enricum) Boemie confirmata sunt.

a) prima ,o' ex ,e' corr. — b) sequitur ,marchio', sed punctis subpositis deletum.

326. *) Lisenice, alias Lesonice, germ. Lissnitz, distr. pol. Mor. Krumlov. — **) Loděnice, distr. pol. Mor. Krumlov. — **) Krausko, distr. pol. Znojmo.

328. *) Inter Frosinone et Roca d'Acro.